

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 21. april 2005
Sagsnr.: 1874/112152

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 1. april 2005 (Ad L 124 – spørgsmål 1) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 30. marts 2005 fra Landsforeningen Levende Hav, jf. L 124 – bilag 2

Svar:

Jeg er ikke enig i landsforeningens synspunkter om at **undlade at oprette et nyt udvalg for muslingeproduktion**, således at opgaverne i stedet skal indgå i det eksisterende § 5 udvalg.

Opgaverne for det nye udvalg for muslingeproduktion er så omfattende og forskellige fra de opgaver, som varetages af de øvrige rådgivende udvalg på fiskeriområdet (EU-fiskeriudvalget, Udvalget for Erhvervsfiskeri, Udvalget for Rekreativt Fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje), at jeg ville finde en sammenlægning med ét af de eksisterende udvalg særdeles uhensigtsmæssig. Jeg kan bl.a. henvise til, at udvalget skal fokusere på særlige miljømæssige aspekter i sin rådgivning. Generelt er opgaverne i det nye muslingeudvalg af en anden karakter end i de øvrige rådgivende udvalg.

Landsforeningen ønsker at blive repræsenteret i EU-fiskeriudvalget i stedet for Danmarks Naturfredningsforening, som efter lovforslaget (L 124) erstattes af Verdensnaturfonden.

Som nævnt i lovforslagets bemærkninger, Bemærkninger til de enkelte bestemmelser, Til nr. 2, (side 10), har Danmarks Naturfredningsforening ønsket at udtræde af det rådgivende EU-fiskeriudvalg, således at Verdensnaturfonden i stedet repræsenterer naturinteresserne

Det er min opfattelse, at udvalget med den foreslåede ændring som hidtil vil have en bred repræsentation af relevante interesser. Samtidig er det af hensyn til arbejdsdygtigheden vigtigt, at udvalget ikke bliver for stort. Jeg finder derfor ikke grundlag for at imødekomme foreningens ønske om repræsentation i EU-fiskeriudvalget.

Jeg er ikke enig i landsforeningens synspunkt om, at *forslaget om at indføre overdragelige opdrætsrettigheder betyder, at det offentlige nu sikrer opdrætterne deres investeringer, og at dette kan medføre erstatningspligt.*

Opdrætserhvervet er som andre undergivet en vis erhvervsmæssig risiko, herunder risikoen for, at der kommer nye mere indgribende reguleringer på området. Jeg har svært ved at se, at der skulle opstå særlige erstatningsforpligtelser for det offentlige begrundet i, at der indføres mulighed for at overføre opdrætsrettigheder.

Som det fremgår af lovforslaget, skal der udstedes en bekendtgørelse med reglerne for overdragelse af en opdrætsrettighed. Det vil bl.a. blive fastsat, at den, der erhverver en opdrætsrettighed, skal opfylde de samme betingelser og vilkår, som på erhvervelsestidspunktet gælder for den, der erhverver en ny opdrætsrettighed.

Opdrætstilladelser udstedes af Fiskeridirektoratet i medfør af § 66 i fiskeriloven, og der meddeles samtidig vilkår i henhold til anden lovgivning. Ifølge § 66, stk. 2, gælder ansøgning om tilladelse efter loven samtidig som ansøgning om tilladelse efter anden lovgivning.

(§ 66 lyder således: ”§ 66. Opdræt af fisk på dansk fiskeriterritorium må kun finde sted efter tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse efter loven gælder samtidig som ansøgning efter anden lovgivning. Ministeren fastsætter vilkår, herunder eventuelle krav om tidsbegrænsning, som skal gælde for tilladelsen, samt meddeler vilkår i henhold til anden lovgivning fastlagt af vedkommende myndighed.”)

Tilladelser meddeles i dag som tidsbegrænsede tilladelser, og det er hensigten, at der også fremover vil være en tidsbegrænsning eller et opsigelsesvarsel. Endvidere fastsættes i tilladelserne en række vilkår og forbehold, herunder forbehold for ændringer i vilkår, som følger af fremtidige reguleringer samt revurdering af vilkår i lyset af viden, der indhentes på området vedrørende drift af anlæg samt effekten på det omgivende miljø.

På denne baggrund vurderer jeg, at der ikke vil være en risiko for erstatningsforpligtelser for det offentlige alene som følge af, at der kan fastsættes regler om mulighed for at overdrage en opdrætstilladelse

Landsforeningen giver endelig udtryk for bekymring for *de miljømæssige konsekvenser af ophævelse af det generelle forbud i § 68 i fiskeriloven mod etablering af nye havbrug (opdrætsanlæg i saltvand, hvor der fodres) i fjordområder.*

De miljømæssige aspekter, der rejses, har relation til opdrætsanlæg i saltvand, hvor der fodres. Disse forhold er omfattet af reguleringer, som hører under Miljøministeriets område. Det betyder, at der heller ikke fremover vil blive givet tilladelser til etablering af nye opdrætsanlæg, som vil medføre miljømæssige problemer. Behandlingen af konkrete ansøgninger foregår i dag i et tæt samarbejde mellem Miljøministeriet og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, og det er hensigten at fortsætte dette samarbejde.

Som yderligere uddybning anføres i det følgende nogle hovedpunkter i regelgrundlag og ansøgningsprocedurer vedrørende havbrug, hvor der fodres.

Regelgrundlag

- Bekendtgørelse nr. 640/1990 om saltvandsbaseret fiskeopdræt (Havbrugsbekendtgørelse). Udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven. Omfatter saltvandsdambrug og havbrug, hvis drift forudsætter anvendelse af foder.
- Bekendtgørelse nr. 122 / 1991 om etablering og drift af havbrug. Udstedt i medfør af saltvandsfiskeriloven (nu fiskeriloven). Omfatter havbrug, hvorved forstås opdrætsanlæg, bestående af netbure, trådkasser eller lignende, placeret i marine vandområder, og hvis drift forudsætter anvendelse af foder. (Bekendtgørelsen er desværre fejlagtigt angivet som nr. 803/1998 i lovforslagets bemærkninger, Bemærkninger til de enkelte bestemmelser, Til nr. 9.)
- § 66 i fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 828 af 31. juli 2004.

Ansøgningsprocedure mv.

Ansøgninger om etablering af nye havbrug, hvor der fodres, indsendes til amtsrådet, jf. Miljøministeriets bekendtgørelse om saltvandsbaseret fiskeopdræt. Amtsrådet sender kopi af ansøgningen til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Fiskeridirektoratet).

Ansøgningen skal være ledsaget af oplysninger svarende til de oplysninger, som kræves efter Miljøministeriets regler om særligt forurenende virksomheder. Tilladelse efter Miljøministeriets regler indgår i Fiskeridirektoratets tilladelse efter fiskeriloven.

Som led i behandlingen af ansøgningerne hører Fiskeridirektoratet normalt følgende myndigheder og organisationer: Skov- og Naturstyrelsen, Farvandsvæsenet, Kystinspektoret, Danmarks Fiskeriundersøgelser, Danmarks Fiskeriforening.

En ansøgning kan kun imødekommes, hvis der foreligger endelig afgørelse efter Miljøministeriets regler om saltvandsbaseret fiskeopdræt.

Efter Miljøministeriets bekendtgørelse kan etablering af nye og ændring eller udvidelse af bestående havbrug kun ske efter forudgående godkendelse, der meddeles af amtsrådet. Amtsrådet fører tilsyn med, at vilkår i meddelte tilladelser og godkendelser overholdes.

I tilladelser fastsættes en lang række vilkår, bl.a. om maksimal tilførsel til havet af kvælstof og fosfor fra anlægget, fodertype og -sammensætning, egenkontrol, føring af driftsjournal.

Tilladelse til etablering af havbrug bortfalder, hvis produktionen ikke er påbegyndt inden 1 år fra tilladelsens dato.

På denne baggrund mener jeg ikke, at forslaget om ophævelse af § 68 i fiskeriloven vil medføre miljømæssige forringelser.

Hans Chr. Schmidt

/Bo Folmer Pedersen